ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 1 APRIL 1971 [1]

D. Rabe
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 76-69

In de zaak 76-69

D. RABE, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Tervueren, Albertlaan 13, ten deze vertegenwoordigd door P. Waquet, advocaat bij de Conseil d'Etat en de Cour de Cassation van Frankrijk, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ten kantore van E. Arendt, 34/B/IV rue Philippe II,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Lamoureux, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ten kantore van haar juridisch adviseur E. Reuter, 4, Boulevard Royal,

verweerster,

verzoek tot nietigverklaring van het intern vergelijkend onderzoek nr. COM/75, alsmede van de benoeming van de heer Peters na dit vergelijkend onderzoek

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: A. Trabucchi, Kamerpresident, P. Pescatore en H. Kutscher (rapporteur), Rechters,

Advocaat-Generaal: A. Dutheillet de Lamothe
Griffier: A. Van Houtte

het volgende

1 — Procestaal: Frans.

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat de aan het onderhavige geding ten grondslag liggende feiten kunnen worden samengevat als volgt:

1. Verzoeker, in 1964 in vaste dienst aangesteld als ambtenaar in de rang A 4, heeft aanvankelijk de dienst „Marktregels en marktstructuren" van het directoraat-generaal Staal van de voormalige Hoge Autoriteit der EGKS geleid. In 1966 werd hij ad interim aangewezen als chef van het kabinet van een lid der Hoge Autoriteit. In 1967 werd hij ad interim benoemd tot afdelingshoofd; in 1968 is hij tewerk gesteld in een post bij het directoraat-generaal „Algemeen onderzoek en technologie".

2. In juni 1968 deed verweerster kennisgeving van vacature COM/75, betreffende de post, in de rang A 3, van hoofd van de afdeling III-B-3 („Marktregels, controlerapporten"), welke ressorteert onder het directoraat Staal van het directoraat-generaal Industrie. Deze kennisgeving bevatte met name de volgende gegevens:

„*Aard van de functie:* afdelingshoofd

Het leiden van een administratieve eenheid die belast is met:
— het beheer van de bij het EGKS-Verdrag vastgestelde regels en de uitvoeringsverordeningen inzake de publikatie van prijzen en non-discriminatie;
— de bewerking van de rapporten betreffende de bij ondernemingen in de ijzer- en staalindustrie uitgevoerde controles;
— het opstellen van studies betreffende de ontwikkeling van de prijzen van de EGKS-produkten.

Vereiste kwalificaties:
— Volledige universitaire opleiding (academische graad) of beroepservaring op een gelijkwaardig niveau;
— goede kennis op het gebied van de economische analyse;
— geschiktheid tot het leiden van een administratieve eenheid en het voorzitten van vergaderingen van deskundigen."

Naderhand besloot verweerster ter voorziening in bedoelde post — eveneens onder nr. COM/75 — een intern vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken te organiseren. De aankondiging van het onderzoek
— vermeldde dat de naar aanleiding van de kennisgeving van vacature ingediende sollicitaties zouden worden beschouwd als sollicitaties voor het vergelijkend onderzoek;
— omschreef de „vereiste kwalificaties" als volgt:
„— Volledige universitaire opleiding (academische graad) of beroepservaring op een gelijkwaardig niveau;
— grondige kennis van de Verdragen en van de regelingen die de staalmarkt beheersen;
— goede kennis op het gebied van de economische analyse;
— ruime ervaring op het gebied van werkgroepen;
— grote administratieve ervaring en moet leidinggevende kwaliteiten bezitten."

Nadat verschillende ambtenaren, waaronder verzoeker, hadden gesolliciteerd, besloot de jury de heer Peters bovenaan op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen. Dienovereenkomstig besloot de Commissie op 30 april 1969 hem op de betrokken post te benoemen. Bij brief

van 15 september 1969 werd aan verzoeker medegedeeld dat zijn sollicitatie niet tot benoeming had geleid.

II — Het procesverloop

Overwegende dat de procesvoering een normaal verloop heeft gehad;
dat het Hof (Tweede Kamer) verweerster bij beschikking van 6 mei 1970 heeft verzocht een aantal documenten over te leggen;
dat deze in de loop van het geding aan het dossier zijn toegevoegd;
dat het Hof (Tweede Kamer), gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, heeft besloten zonder voorafgaande instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan;
dat het Hof verweerster echter heeft verzocht schriftelijk de volgende vragen te beantwoorden:

1. Waarom heeft het jurylid Toffanin zijn voorbehoud met betrekking tot de inhoud van verzoekers persoonsdossier gehandhaafd, terwijl partijen het erover eens schijnen te zijn dat het volgens de heer Toffanin ontbrekende stuk (het diploma van verzoekers handelsopleiding) terstond aan het dossier van de jury was toegevoegd?
2. Welke redenen hebben de Commissie ertoe geleid in casu niet te volstaan met de fase „bevordering/overplaatsing" (artikel 29, lid 1, sub a) van het Statuut), doch ook een intern vergelijkend onderzoek te houden?

dat verweerster aan dit verzoek heeft voldaan;
dat partijen ter terechtzitting van 21 januari 1971 in hun pleidooien zijn gehoord;
dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 4 maart 1971 zijn conclusie heeft genomen;

III — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* concludeert dat het den Hove behage:

„de benoeming van de heer Peters alsook intern vergelijkend onderzoek nr. COM/75, met inbegrip van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, van nul en gener waarde te verklaren;
verweerster in de kosten van het geding te verwijzen";

dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage:

„het beroep als ongegrond te verwerpen;
verzoeker in de kosten van het geding te verwijzen";

IV — Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:
Verzoeker betoogt *in zijn verzoekschrift* met name het volgende:
1. De jury voor het vergelijkend onderzoek is niet op regelmatige wijze tot haar uitspraak gekomen, aangezien de heer Desbois niet aanwezig was op de vergadering waarin werd besloten aan de Commissie voor te stellen de heer Peters te benoemen. Daar uit niets blijkt met welke meerderheid dit besluit is genomen, is het niet uitgesloten dat de jury tot een andere conclusie zou zijn gekomen, wanneer de heer Desbois wel aan de vergadering had deelgenomen.
2. Blijkens de procedure bij het vergelijkend onderzoek is er sprake van misbruik van bevoegdheid of misbruik op het gebied van de procedure: het geheel van de feiten toont aan dat deze procedure uitsluitend is aangewend met het doel de heer Peters op de litigieuze post te benoemen, zulks als beloning voor de door hem aan de kabinetten van de leden der Commissie bewezen diensten;
— In tegenstelling tot verzoeker bezit de heer Peters geen bijzondere kennis op het gebied van staal.
— Door de formulering „geschiktheid tot het leiden van een administratieve eenheid en het voorzitten van vergaderingen van deskundigen" (kennisgeving van vacature) te vervangen door „ruime ervaring op het gebied van werkgroepen; grote administra-

tieve ervaring en moet leidinggevende kwaliteiten bezitten" (aankondiging van vergelijkend onderzoek), heeft verweerster de oorspronkelijk gestelde voorwaarden verlicht. Dit is slechts te verklaren door de wens een plaats te verschaffen voor de heer Peters die echter geen enkele ervaring noch de bekwaamheid heeft om een dienst te leiden.

Verweerster stellt *in haar verweerschrift* het volgende:

1. De aanwezigheid van de heer Desbois zou niet tot een andersluidend besluit hebben geleid aangezien hij later te kennen had gegeven dat hij zich kon verenigen met de conclusie van de jury, en het rapport had getekend. Het is in overeenstemming met het recht en met de eisen van de praktijk dat de uitslag van een vergelijkend onderzoek wordt vastgesteld door de aanwezige leden van de jury.

2. De bewering dat sprake zou zijn misbruik van bevoegdheid of misbruik op het gebied van de prodedure, is onvoldoende gegrond:

— De heer Peters heeft in zijn sollicitatiebrief verklaard dat hij door het lid van de Commissie, aan wie hij was toegevoegd, sinds 6 juli 1967 was belast „in zijn kabinet in het bijzonder alle vraagstukken op het gebied van ijzer en staal te volgen".

— De in de aankondiging van vergelijkend onderzoek verlangde kwalificaties waren niet geringer dan die, genoemd in de kennisgeving van vacature. In de aankondiging van vergelijkend onderzoek was zelfs een aanvullende eis gesteld „grondige kennis van de Verdragen en van de regelingen die de staalmarkt beheersen"; overigens waren de bewoordingen van de kennisgeving van vacature geheel of in hoofdzaak overgenomen.

Verzoeker betoogt *bij repliek* het volgende:

1. Aangezien de heer Desbois niet aanwezig was bij de tweede vergadering van de jury — waarin de kandidaten werden ondervraagd en uitspraak is gedaan over de lijst van geschikte kandidaten —, had hij het rapport niet mogen ondertekenen. Anderzijds was verzoekers dossier tijdens de eerste vergadering — waaraan de heer Desbois wèl had deelgenomen — niet volledig. Wanneer hij, ondanks het feit dat hij dus onvoldoende over verzoeker was ingelicht, heeft verklaard dat hij zich met de conclusie van de jury kon verenigen, is dit slechts een nader bewijs dat de keuze van de heer Peters reeds tevoren vaststond.

Om deze laatste reden kan men „inderdaad vrezen", dat de jury tot dezelfde conclusie zou zijn gekomen indien de heer Desbois wèl aanwezig was geweest. Dit neemt niet weg dat het al dan niet aanwezig zijn van een jurylid bij een regelmatig verlopen vergelijkend onderzoek van invloed kan zijn op de eindbeslissing. Door in afwezigheid van de heer Desbois uitspraak te doen, handelde de jury in strijd met artikel 25 van de door de Commissie ter uitvoering van artikel 29 van het Statuut getroffen regeling, waarin met veel zorg de samenstelling der jury's wordt vastgesteld.

De Commissie was onvolledig ingelicht over de afwezigheid van de heer Desbois, aangezien uit die inlichting niet bleek dat het de belangrijkste vergadering van de jury betrof.

De bij het vergelijkend onderzoek gevolgde procedure vertoont nog een ander gebrek. Bij de eerste vergadering van de jury heeft het lid Toffanin namelijk voorbehoud gemaakt met betrekking tot verzoekers sollicitatie, aangezien diens dossier niet volledig was en met name omdat het geen afschrift bevatte van het in de sollicitatie vermelde diploma. Deze fout is terstond hersteld, doch de heer Toffanin heeft in een officiële, bij het juryrapport gevoegde verklaring zijn voorbehoud uitdrukkelijk gehandhaafd. Volgens hem was verzoekers sollicitatie derhalve onregelmatig en deze onjuiste beoordeling maakt de keuze van de jury ongeldig.

2. Wanneer het litigieuze vergelijkend onderzoek op regelmatige wijze was verlopen, zou verzoekers sollicitatie stellig tot zijn benoeming hebben geleid. Ter ondersteuning van deze bewering geeft

verzoeker een uitvoerige uiteenzetting van zijn ambtelijke loopbaan en zijn bekwaamheden.

Ten aanzien van de beoordelingsperiode van 1 juli 1967 tot en met 30 juni 1969 is sprake van „een ernstige ongelijkheid in behandeling" ten voordele van de heer Peters en ten nadele van verzoeker: terwijl eerstgenoemde reeds na een maand (mei 1969) werd beoordeeld op zijn verdiensten in zijn nieuwe functie van hoofd van de afdeling III-B-3, werd in het over verzoeker uitgebrachte rapport geen melding gemaakt van de wijze waarop hij ad interim de afdeling „Marktregels en marktstructuren" had gleid.

Volgens het advies van de Paritaire Commissie over het litigieuze vergelijkend onderzoek hebben de door het Personeelscomité aangewezen leden opgemerkt „dat de tekst der vereiste kwalificaties niet in overeenstemming schijnt met een functie op niveau van de rang A 3. Zij verwonderen zich erover dat, nu dergelijke kwalificaties worden geëist, geen kandidaat geschikt was bevonden in de fase bedoeld in artikel 29, lid 1 a) van het Statuut" — dat wil zeggen benoemd door overplaatsing of bevordering na de kennisgeving van vacature COM/75 — „en ... verzoeken [de aankondiging van het vergelijkend onderzoek] terug te zenden naar het betrokken directoraat-generaal aangezien het hun onmogelijk was een behoorlijk advies uit te brengen".

Dat niettemin een vergelijkend onderzoek is gehouden, kan slechts worden verklaard uit het feit dat de benoeming van de heer Peters — die niet voldeed aan de voorwaarden voor overplaatsing of bevordering — reeds tevoren vaststond.

Die blijkt eveneens uit het feit dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek geen melding meer maakte van de „geschiktheid tot het voorzitten van vergaderingen van deskundigen"; de heer Peters had op dat gebied namelijk geen enkele ervaring.

Een met de leiding van de afdeling belaste ambtenaar moet kunnen bogen op een langdurige, praktische ervaring op het werkterrein van die afdeling, zoals de Commissie ook in andere gevallen heeft geëist. Aangezien de heer Peters niet beschikte over een dergelijke ervaring op het gebied van staal, werd deze voorwaarde echter noch in de kennisgeving van vacature noch in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek gesteld.

Verweerster kan zich op dit punt niet beroepen op een verklaring van de heer Peters in diens sollicitatiedossier. Het Hof heeft namelijk in de gevoegde zaken 94 en 96-63 (Jurisprudentie 1964, Deel X, blz. 643) beslist dat sollicitatiedossiers gegevens vormen van subjectieve aard welke slechts met behoedzaamheid mogen worden beoordeeld.

De uitzonderlijke gunst waarin de heer Peters zich bij de Commissie mocht verheugen, blijkt ook uit het feit dat hij in strijd met artikel 3 van het Statuut van de ambtenaren werd benoemd met ingang van 1 juli 1968, hoewel hij eerst in mei 1969 in functie trad. Bovendien werd de heer Peters in strijd met artikel 32 van het Statuut ingedeeld in de tweede salaristrap van zijn nieuwe rang, met een salarisanciënniteit vanaf 1 augustus 1967.

Op de voor 1969 opgestelde „lijst der ambtenaren en andere functionarissen in dienst van de Commissie" staat vermeld dat de heer Peters in de rang A 3 is tewerkgesteld bij het directoraat-generaal Vervoer, directoraat B, afdeling 2. Uit het beoordelingsrapport en het sollicitatiedossier van de heer Peters blijkt echter dat hij tot 20 mei 1969 werkzaam was bij het kabinet van een lid van de Commissie. Ten slotte staat de betrokkene, op een tabel bij een van het secretariaat-generaal der Commissie afkomstige „nota ter attentie van de leden van de Commissie" van 28 mei 1968, vermeld onder bovengenoemde afdeling, met zijn werkelijke rang A 5, en niet bij de ambtenaren van genoemd kabinet. Verweerster dient een verklaring te geven voor deze tegenstrijdigheden.

Ten slotte vraagt verzoeker „voor zover nodig" 19 ambtenaren die hebben gesolliciteerd naar de in de kennisgeving van

vacature COM/75 bedoelde post, als getuige te horen. De betrokkenen zouden het Hof kunnen voorlichten over de gang van zaken bij het vergelijkend onderzoek, en de volgende vraag moeten beantwoorden: „Wist U van tevoren dat de heer J. Peters zou worden aangewezen voor deze post?"

Verweerster antwoordt *bij repliek* met name het volgende:

1. Het feit dat de heer Desbois het rapport van de jury heeft getekend „is stellig een vergissing", doch de heer Desbois was „overtuigd van de voortreffelijke kwaliteiten van de heer Peters". Uit de notulen van de 76e vergadering van de Commissie blijkt dat zij, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, zeer nauwkeurig was ingelicht over de betekenis der afwezigheid van de heer Desbois.

Het door de heer Toffanin gemaakte voorbehoud en het aanvankelijk ontbreken van het door hem opgevraagde document hebben geen consequenties gehad, aangezien de jury verzoekers sollicitatie heeft aanvaard en hem heeft ingedeeld onder de bij het vergelijkend onderzoek geschikt bevonden kandidaten. Overigens heeft het betrokken document verzoeker geen enkel voordeel boven de heer Peters gebracht.

2. De beoordeling van de heer Peters is enerzijds ondertekend door een lid van de Commissie en anderzijds door de adjunct-directeur-generaal Industrie; bovendien bevat het de aantekening „de heer Peters maakt sinds mei 1969 deel uit van directoraat-generaal III".

Omgekeerd is in het beoordelingsrapport van verzoeker vermeld dat hij de betrokken post ad interim heeft vervuld.

De wijzigingen in de aankondiging van vergelijkend onderzoek, vergeleken met de kennisgeving van vacature, hadden uitsluitend ten doel de redactie aan te passen aan de aankondigingen betreffende andere posten in de rang A 3.

De Commissie heeft nooit stelselmatig geëist dat de kandidaten voor openstaande posten een lange ervaring bezitten op de desbetreffende gebieden. Integendeel, het is soms beter de selectienormen niet uitsluitend af te stemmen op de verworven kennis, doch meer belang te hechten aan het aanpassingsvermogen.

De mededeling van de heer Peters dat hij zich in het bijzonder heeft beziggehouden met problemen op het gebied van ijzer en staal, is volledig in overeenstemming met de waarheid, aangezien hij heeft deelgenomen aan de werkgroep Industrie, waarin de staalproblemen worden besproken en waarin verschillende leden van de Commissie zitting hebben en de heer Peters één der leden van de Commissie in geval van afwezigheid verving.

De heer Peters behield bij zijn benoeling de salarisanciënniteit die hij had verworven toen hij als adjunct-kabinetschef tijdelijk een A 3 — post vervulde. Overigens staat deze vraag buiten het geding.

De heer Peters bevond zich tot zijn benoeming op de litigieuze post „in een bijzondere situatie". In het kader van de herstructurering der diensten van de Commissie in 1968 heeft de Commissie hem als ambtenaar in de rang A 5 tewerk gesteld bij het directoraat-generaal Vervoer; hij werd echter tijdelijk in de rang A 3 ingedeeld als plaatsvervangend kabinetschef. Het feit dat de in februari 1968 opgestelde lijst van ambtenaren in dienst van de Commissie de aan de werkzaamheden van betrokkene bij het directoraat-generaal Vervoer verbonden tijdelijke rang A 3 vermeldt, „is kennelijk het gevolg van een ambtelijke dwaling".

Verweerster betoogt in haar schriftelijk antwoord op de door het Hof gestelde vragen dat de heer Toffanin bij het bestuderen van verzoekers persoonsdossier, in de laatste vergadering der jury, heeft gewezen op het ontbreken van het diploma van betrokkene; daarom heeft hij bij de ondertekening van de notulen zijn voorbehoud gehandhaafd. Voor de vraag waarom een intern vergelijkend onderzoek is gehouden, verwijst verweerster naar de notulen van de 46e vergadering van de Commissie op 22, 24 en 25 juli 1968, waarvan een uittreksel bij het dossier is gevoegd. Deze notulen moeten aldus worden verstaan dat de Commissie,

na vergelijking van alle desbetreffende sollicitaties, van oordeel was dat geen der kandidaten die zich hadden gemeld, kwalificaties en verdiensten bezat van dien aard, dat door bevordering of overplaatsing in de vacature kon worden voorzien.
Met betrekking tot het door de heer Toffanin gemaakte voorbehoud antwoordt *verzoeker* dat het feit dat de jury zich op basis van een onvolledig dossier heeft uitgesproken, een fout in de procedure oplevert, die des te ernstiger is nu het een vergelijkend onderzoek op grond van schriftelijke bewijsstukken betreft. Anderzijds is hij van mening dat de onvolledigheid van zijn dossier hem niet mag worden aangerekend.
Wat betreft het besluit van de Commissie om tot een intern vergelijkend onderzoek over te gaan, heeft verweerster in feite geweigerd de door het Hof gestelde vraag te beantwoorden. Bedoelde notulen zwijgen over de werkelijke motieven voor dit besluit. Verweersters huidige houding staat derhalve gelijk met een erkenning van het gestelde misbruik van bevoegdheid.
Verweerster antwoordt dat het ontbreken van bepaalde stukken in verzoekers dossier volstrekt geen invloed heeft gehad op het bestreden besluit, aangezien enerzijds de werkelijk onmisbare stukken ter beschikking van de juryleden waren, en anderzijds verzoeker als tweede op de lijst van geschikte kandidaten was ingedeeld, met welk voorstel de heer Toffanin zelf had ingestemd.
Het besluit om een intern vergelijkend onderzoek te organiseren, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de administratie, die volgens de jurisprudentie van het Hof en in het belang van de ambtenaren zelf niet gehouden is alle motieven voor haar houding kenbaar te maken.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het beroep strekt tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 30 april 1969 tot benoeming van de heer Peters op de post van hoofd van de afdeling III-B-3, waarop de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek nr. COM/75 betrekking had, alsmede van dit onderzoek zelf, met inbegrip van de aankondiging van het onderzoek;

2 1. Overwegende dat genoemd besluit naar het oordeel van verzoeker onwettig is, aangezien een lid van de jury voor het vergelijkend onderzoek, de heer Toffanin, bij het eindrapport van de jury opmerkingen had gevoegd, luidens welke hij in tegenstelling tot de meerderheid der jury van mening was dat twee andere kandidaten te zamen met verzoeker ex aequo als tweede op genoemde lijst hadden moeten worden opgenomen, „zonder jegens laatstgenoemde mijn voorbehoud met betrekking tot de inhoud van zijn persoonsdossier in te trekken";

3 Overwegende dat de administratie verzoeker op 10 maart 1969 heeft verzocht ter aanvulling van zijn sollicitatiebrief het daarin vermelde diploma van zijn handelsopleiding alsmede getuigschriften van vroegere werkgevers over te leggen;

4 dat uit de toelichtingen van partijen blijkt dat, hoewel verzoeker op 18 maart 1969 aan dit verzoek gevolg heeft gegeven, de administratie deze stukken niet heeft doorgegeven aan de jury, zodat zij daarover noch in haar eerste vergadering van 19 maart 1969, noch in haar tweede en laatste vergadering van 28 maart 1969, waarin de in artikel 30 van het Statuut van de ambtenaren bedoelde lijst van geschikte kandidaten werd vastgesteld, kon beschikken;

5 dat volgens de bewoordingen van de aankondiging van vergelijkend onderzoek nr. COM/75 dit onderzoek in beginsel zou plaatsvinden „aan de hand van schriftelijke bewijsstukken" en de kandidaten moesten aantonen een „volledige universitaire opleiding (academische graad)" of „beroepservaring op een gelijkwaardig niveau" te bezitten;

6 dat derhalve het bestaan en de aanwezigheid van de onderhavige diploma's en getuigschriften een belangrijke rol konden spelen bij de vaststelling van de lijst van geschikte kandidaten en de uiteindelijke benoeming;

7 dat het feit dat de jury niet in staat was kennis te nemen van de desbetreffende documenten, niet aan verzoeker maar aan de administratie moet worden verweten;

8 dat derhalve het ontbreken van bedoelde documenten een gebrek in de procedure vormt die verzoeker in het onderhavige beroep met recht kan aanvoeren;

9 2. Overwegende dat verzoeker stelt dat de gang van zaken bij het vergelijkend onderzoek voorts ongeldig is door het onweersproken feit dat een ander jurylid, de heer Desbois, die niet aanwezig was op de vergadering van de jury van 28 maart 1969, niettemin het juryrapport heeft getekend en heeft verklaard zich met de conclusies van de jury te kunnen verenigen;

10 Overwegende dat deze vergadering in het bijzonder ten doel had de juryleden door een onderhoud met de kandidaten „ter toetsing van de door hen opgegeven beroepshoedanigheden" in staat te stellen zich een duidelijk beeld van de kwalificaties en van de persoon van elk hunner te vormen;

dat de heer Desbois derhalve, door zich uitdrukkelijk achter de conclusies van de jury te stellen, de indruk heeft gevestigd evenzeer als de andere juryleden volledig over elk der kandidaten te zijn ingelicht, terwijl hij in werkelijkheid niet heeft deelgenomen aan dit onderhoud, dat naar het oordeel van de jury een belangrijk onderdeel bij de beoordeling van de betrokkenen diende te vormen;

11 dat ook om deze reden de gang van zaken bij het litigieuze vergelijkende onderzoek onwettig is;

12 Overwegende dat niet uitgesloten moet worden geacht dat zowel de jury als het tot aanstelling bevoegde gezag wegens de zojuist geconstateerde onregelmatigheden in andere zin hadden kunnen beslissen;

13 dat het intern vergelijkend onderzoek nr. COM/75 en het besluit tot benoeming van de heer Peters in de litigieuze post derhalve nietig moeten worden verklaard wegens schending van wezenlijke vormvoorschriften, zonder dat de gegrondheid der overige door verzoeker aangevoerde middelen behoeft te worden onderzocht;

Ten aanzien aan de kosten

14 Overwegende dat volgens artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het geding wordt verwezen;

15 dat verweerster in het ongelijk is gesteld;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de pleidooien van partijen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op de Protocollen betreffende het Statuut van het Hof van Justitie;
Gelet op het Statuut van de ambtenaren;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, met name artikel 69,

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende:

1. **verklaart het intern vergelijkend onderzoek nr. COM/75 en het besluit van de Commissie van 30 april 1969 tot benoeming van de heer Peters op de post van hoofd van de afdeling III-B-3 nietig;**
2. **verwijst verweerster in de kosten van het geding.**

Trabucchi Pescatore Kutscher

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op een april negentienhonderdeenenzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer
A. Trabucchi